

Naar dette ikke des mindre er sket, skyldes det selvfølgelig baade Resignation og Imødekommenhed fra alle Sider, ikke mindst fra den højtærede Indenrigsministers Side. — Udvalget har vist mig den Ære at vælge mig til Ordfører, hvilket dog neppe kan tages som Symbol paa ændrede Principper hos Regeringsflertallet, men vel snarere maa ses som en Hensyntagen til det ganske særlige Kendskab, jeg har paa dette Lovomraade. Jeg takker imidlertid for denne Elskværdighed og skal nu forsøge saa kort som muligt at gøre Rede for Indholdet af Udvalgets Betænkning med de 10 dér stillede Ændringsforslag.

Disse Ændringsforslag kan deles i tre Grupper, vedrørende de tre Hovedspørgsmaal, der overhovedet har givet Anledning til Lovforslaget. Den første Gruppe vedrører Spørgsmaal om Adgangen til Invalideforsikring; hertil hører Ændringsforslagene under Nr. 1—4. Den anden Gruppe angaar de nærmere Regler for Tilsyn med Invalidere og deres Anvendelse og Forhindring af en urimelig Dobbeltforsørgelse; det er Ændringsforslagene Nr. 5—8. Endelig vedrører den tredje Gruppe af Ændringsforslag, Nr. 9—10, Spørgsmaalet om Arbejdsgivernes Bidrag til Invalidere.

Hvad det første Problem angaar, har man fra flere Sider indenfor Udvalget fastholdt Ønsket om at udelukke fra Adgang til Invalideforsikring dem, hvis Erhvervssevne absolut maatte anses for at være ganske ringe. Fra andre Sider har man hævdet, at selv om man gik ind paa denne Tankegang, vilde Gennemførelsen af det Forslag, som Indenrigsministeren har stillet, medføre en uforholdsmæssig stor Administration. Man er herefter blevet enig om at gaa en Mellemvej, nemlig vel i visse Tilfælde at kræve en Undersøgelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person, der søger sig optaget i en Sygekasse, samtidig kan invalideforsikres, medens Forholdet i Øjeblikket er det, at ethvert Sygekassemedlem eo ipso er invalideforsikret, men at gøre denne Undersøgelse saa lidt besværlig som muligt, saa at kun de, der efter saavel deres Sygekassebestyrelses som Sygekasselægens Opfattelse ikke har nogen Erhvervssevne af praktisk Værdi, vil kunne udelukkes fra Forsikringen. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 1. Jeg maa maaske herved gøre den Bemærkning, at Udvalget ikke har stillet Ændringsforslag med Hensyn til den Bestemmelse i Slutningen af Lovforslagets § 1, 1ste Stykke, hvorefter Personer, der lider af sværere Sygdomme, samtidig med Indgivelse af Begæring om Optagelse i

Sygekassen skal ansøge om Adgang til at blive invalideforsikret, idet vi gaar ud fra, at der ikke da vil blive krævet nogen formel Ansøgning, men at det hele ordnes samtidig med Optagelse i Sygekassen, saa at der rent formelt set heller ikke bliver Tale om nogen besværligere Adgang.

Endvidere er der indenfor et Tidsrum af tre Aar efter en Optagelse hjemlet Invalideforsikringsretten en vis Adgang og dermed ogsaa en vis Pligt til at afvise en Ansøgning om Invalidere, selv om vedkommende Ansøger fejlagtigt, paa Grund af de stedlige Myndigheders Fejl, er blevet optaget i Forsikringen. Dette omhandles i Ændringsforslag Nr. 4. Naar man læser Ændringsforslag Nr. 4, kunde man maaske faa den Opfattelse, at dette Ændringsforslag sigtede til andre end de Personer, som lider af sværere Sygdomme, og som altsaa overhovedet skal søge om Adgang til at blive invalideforsikret. Det er dog efter hele Lovens System givet, at det kun er disse Personer, der sigtes til i Ændringsforslag Nr. 4, medens alle andre, der altsaa ikke skal ansøge særlig om at komme ind i Invalideforsikringen, aldrig kan afvises af Invalidere.

Fremdeles er der givet den Ansøger, hvem de lokale Myndigheder i Henhold til det foregaaende har nægtet Optagelse i Invalideforsikringen, Adgang til indenfor en Frist af tre Maaneder at appellere denne Beslutning til Invalideforsikringsretten, hvis Kendelse som sædvanlig er endelig. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 2, medens Ændringsforslag Nr. 3 er en Konsekvens af Ændringsforslag Nr. 1.

Dette var den første Gruppe af Ændringsforslag, der altsaa vedrører Spørgsmaalet om de særlige Regler, der i Fremtiden vil blive truffet med Hensyn til Adgangen til Invalideforsikring.

I Lovforslagets §§ 2—4 indeholdes der en Del Regler om Tilsyn med visse Invalidere, som ikke evner at disponere fornuftigt, samt Regler for at undgaa, at der indtræder en Art Dobbeltforsørgelse ved Udbetaling af Rente til aandsvage, sindssyge med flere, som i Forvejen er under offentlig Forsørgelse. Disse Regler har Udvalget i det store og hele kunnet tiltræde, men det har dog ment, at man i noget højere Grad, end sket er i Lovforslagets § 2, burde sikre Rentenydere imod mulige Fejltagelser eller Overgreb fra Administrationens Side, og at man i noget højere Grad, end det er sket ved § 4, burde sikre Forsørgere, at Invalidere i Trængselsforhold fortrinsvis bliver anvendt til Fyl-